

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Decreta Provinciae Mediolanensis Svb B. Carolo Borromeo, Cardinale Archiepiscopo, Diuersis temporibus in sex Concilijs, totidemq[ue] voluminibus edita

Speciano, Cesare

Brixiae, 1603

Tit. IIII. De Praebendis, et Dignitatibvs, & his, qui eas obtinent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10553

habet, collata est, is in illius statione resideat, personalisq; residentia munera præstet. Nec verò id ad illum inferiorem, qui contulit, spectet.

DE PRAEBENDIS, ET DIGNITATIBVS, & his, qui eas obtinent. Tit. IIH.

Vt dignitates, aut personatus in Ecclesijs obtinent, & Canonici nominis, ac institutionis sue memores, ea pietate, & assiduitate diuina officia colere debent; ut alij eorum exemplo ad studium, & amorem diuini cultus accendantur.

Additi choro qualiter alias multandi, ibidem deseruire teneantur. Cap. I.

ET AQVE auctoritate etiam Tridentini Conc. precipimus, vt, cum in Choro psallendum est, ipsi quoque quantum honoris gradu ceteris prestant, tantò studiosius, psalmis, hymnis, & canticis una cum alijs modulantes, Dei laudes concelebrent: cui officio si defuerint, pro absentibus habeantur, & earum horarum, quas ea ratione non obierint, distributionibus multentur.

Sess. 24.
cap. 12.
vers. omnes vero.
de refor.

Hebdomadarius quomodo constituendus; canendique modus;
& in pontificalibus Episcopo assistendum.

Cap. I I.

Constituatur ex Canonicis Sacerdotibus Hebdomadarius, quidiebus infra statutis Missam & Vespertas canat; cui, octauo die, succedat alius eiusdem ordinis: idq; semper, aut in orbem fiat, aut alio modo pro Ecclesijs consuetudine. Is, si suo officio defuerit, trium dierum distributionibus careat; quas Episcopus arbitrio suo, vel ceteris choro operam dantibus, dividat; vel in locorum piorum r̄sum conferat; tributa tamen aliqua parte canonico, qui college munus compleherit.

R. reliqui Canonici decoro cantu antiphonas exordiantur, quas mansioneerius declarat.

Si celebranti Episcopo, aut alia pontificalia exercenti, diligenter non adfisterint, & inferuierint; p̄enam subeant, quae ei videbitur.

d. ca. 12.

Qualiter in ordine suo deseruire debeant. Cap. I I I.

Quibus Canonicatibus, præbendis, dignitatibus, aut personatibus, & officijs adiunctum est munus aliquod presbyterij, Diaconatus, aut Subdiaconatus; qui ea obtinent, si, quemadmodum à Tridentino Concilio prescriptum est, suo officio per se non fungantur; priuentur eius officij distributionibus, in quo muneri suo defuerint; nisi legitimè impediti, impetrata

Sess. 22.
cap. 4. de
ref. & d.
c. 12. ver.
œs vero.
sess. 24.

licentia ab eo, qui choro præsiderit, vel superiore ordinario, per alios satis fecerint.

Annexio ordinum obseruanda. Cap. IIII.

Quibus canoniciatibus, ac portionibus iam fuit annexus ordo presbyteratus, diaconatus, & subdiaconatus, eos Episcopus seruare faciat; quemadmodum à Tridentina synodo præscriptum est.

Qualiter tempore diuinorum, & festis diebus capitula non habeantur. Cap. V.

Canonici, quo tempore diuina officia celebrant, non habeant capitula; nisi forte aliter euidens necessitas postularit. Qui contra fecerint, distributionem ne capiant eius horæ, in qua id commiserint. Neque etiam diebus festiis capitula habeantur; nisi probabilis causa intercesserit.

Negligentes missas conuentuales iniunctas canere, quando, & qualiter puniendi. Cap. VI.

Ecclæsticæ dignitate, aut Canonicatu præditus, si in Ecclesia, vbi tam cumve obtinet, missas conuentuales pro ratione ipsius aut dignitatis, aut Canonicatus, ad Episcopi, ex Tridentini Concilij auctoritate prescriptum, celebrare contempserit, vel neglexerit; non solum tridui distributionibus, ut superiori synodo prouinciali sanctum est, mulletetur; verum etiam ordinis sui munere suspendatur, ipsius Episcopi arbitratu.

Quando, & qualiter capitulum spirituale sit habendum. Cap. VII.

In singulas hebdomadas Canonici cuiusvis Ecclesie, capitulum habentur; in quo cùm queratur, an decreta de diuinorum officiorum ratione serventur; an si qui item errores in sacrarum ceremoniarum ritu commissi sunt; cum legatur pars aliqua eorum rerum, quæ de vita, & honestate clericorum præscriptæ sunt; vel illarum, quæ Catechismo Romano, aut alijs item libris expressæ ad Christianæ pietatis doctrinam, ritusq; Ecclesiasticæ disciplinam, rationem pertinent; tum etiam in alijs spiritualis Vitæ exercitationibus ipsi versatur; idq; omne prout Episcopo Capitulive Praefecto visum erit. Quoniam Capitulo ne quidquam aliud, quod ad rerum temporalium curam, ac præparationem pertinet, prius agatur geratur ve, quam ea tractationis ratio beatitur, quæ tota in rebus spiritualibus posita sit.

Qui congruo tempore suum, vel alienum munus debitum non obiret, vel legitimum impedimentum non denuntiauerit, qualiter puniendus. Cap. VIII.

VT primùm quicunq; canonicus hebdomada sua, aliove tempore quo vel suo nomine, vel hebdomadarij Vice, vbi legitime per alium potest

obiri

obiri munus, aliquod officium præstare debet, in tempore non conuenerit; aut officij sui munus, neque ipse, neque eius nomine, si legitimo impedimento detinetur, aliis eius Ecclesiæ Canonicus præstiterit, vel Præfectum de impedimento certiore in tempore non fecerit; aliqua distributionum portione mulctetur, episcopi arbitratu.

Quo decreto astringi etiam eos omnes volumus, qui etiam, si canonici non sint, aliquod in ecclesiastam unus obire debent.

Rixæ tolleñ dæ, contumeliosique, vt plectantur, quando, & à quibus Episcopo sub poena deferrendi. Cap. IX.

Si rixæ, & contumelie inter aliquos Canonicos, vel Ecclesiæ ministros, altercationes re obortæ sint; eos Præfetus adhibitis, si opus fuerit, alijs duobus, tribusve de capitulo, statim reconciliare studeat.

Quos tamen, & alios item omnes, qui aliquem eiusmodi Ecclesiæ Canonicum, aliumve ministerium, quoismodo, contumeliosis verbis, in capitulo, aut in Ecclesia affecerint; idem, & Punctator Episcopalis, aut eorum alter ad Episcopum referat; qui pro culpa ratione illos, qui deliquerint, plectat, arbitratu suo. Si autem Præfetus, Punctator ve huic referendi officio defuerit; eiusdem etiam arbitrio puniatur.

Qualiter induiti in eorum Ecclesijs Canonici, cæterique, concionibus, & lectionibus intersint. Cap. X.

Canonici, & alij item dignitate prædicti, ac reliqui præterea, quicumque sint, cuiusvis Ecclesiæ Clerici, cum in sua Ecclesia, concionibus, lectionibusve sacris intersunt, superpelliceis, eoq; clericali, canonica live habitu, quem in choro, Canonicarumq; horarum officijs obeundis vestiunt, induiti omnino sint.

Iura, quibus beneficia obtinentur, Episcopo exhibenda.

Cap. X. I.

Capitula Verò, & quicunque sint, qui cuiusvis generis dignitates, Canonatus, aut alia quecumque beneficia obtinent; literas, diplomata, tabulasve ipsas beneficiorum, quæ quois, etiam vniōnis iure possident; Episcopo etiam priuatim postulanti, sine mora exhibeant.

Simplex etiam beneficium, alio habito, quando ipso iure vacet.

Cap. X. II.

Beneficium etiam simplex obtinenti, quod ad vitæ sustentationem satis est, si alterum simplex, aut Ecclesia etiam Parochialis, aliudve beneficium cuiusvis generis conferatur; ubi is alterius beneficij, cuiuscumque generis illud sit, possessionem pacificam adeptus est, aut si per eum steterit,

vid. Ifra
de inflit.
c. i. Bene
ficiū aē
honesto
& com-

quomodo

modè vi
uendum
sufficiēs,
quod cē
feti de
beat. vid.
Nauarr.
in Eneh.
de orat.
& hor.
Cano. e.
22. n. 69.
& seq.
a Sess.
24. c. 17.
de refor.

quominus duobus mensibus, quos à die, quo alterum collatum est, præstitui
mus, illam ad pescatur, primum ipso iure vacare censeatur; cui vacanti pro
uideatur, a cum ex Tridentini Conciliij sententia unum, & alterum item ab
illo simul retineri nullo modo liceat.

Prouisus de sufficienti beneficio, alterius, quod habebat, qualiter
fructus ne capiat. Cap. XIII.

Beneficij quacumque auctoritate deinceps collati, unde satis ad vicium
sumitur, possessionem pacificam quis adeptus; si, nulla sibi facultate,
dispensatione legitime concessa, beneficij prioris, quod obtinebat,
censum exegerit; ea pena illi sit, ut quod exegerit, illius duplum
ad Ecclesie usum restituat; tum alia ratione etiam multetur, plebiturve
Episcopi arbitratu.

Episcopo etiam extra Cathedralem, à quibus in pontificalibus de
seruendum. Cap. XIV.

Episcopo in Urbe, etiam extra Ecclesiam Cathedralem pontificalia mu
nera obeunti, ut potè consecranti, vel reconcilianti Ecclesiastis, cœ
muniave, aut ordines sacros, aut confirmationis Sacramentum, aut
Sanctissimam Eucharistiam frequenti populo ministranti, aut alia huiusmo
di munera pontificalia exercenti, (cum si iussit,) assistant, inseruant, mi
nistrent ve, quicumq; ex ijs, qui dignitates obtinent, & de capitulo, ac reli
quo Ecclesiæ Clero eidem, Episcopalia munera in Ecclesia Cathedrali exer
centi, inseruire, assistere, ministrare ve solent, aut debent.

Qui distributione caret, cum decenter indutus in choro non
intererit. Cap. XV.

Dignitatem obtinenti, & Canonicō item, & alijs cuicunque chorii offi
cijs adstricto, almutiam, superpellicium, cappam, aut aliud canonico
cale, aut proprium sui ordinis vestimentum, pro temporis, vel diuini
officij, quod obit, vel pro sui in Ecclesia, chorove munēris ratione, non indu
to, distributio statæ Canonicae horæ ne detur, in qua hic, ille ve sine einsmodi
indumento adfuerit.

In numero Canonorum cooptandi qualiter periculum fiat, &
sumantur suffragia. Cap. XVI.

Nam gra
ue est, in
exptos,
diuinis
obseqjs
applica
re. cap.
Monaste

VT diuinis officijs obeundis, quoad eius fieri potest, apti, & idonei mini
stri adscribantur, cum aliqui deinceps in Cathedrali, aut Collegiatis
Ecclesijs se in Canonorum residentium Collegium cooptari, &
ius distributiones percipiendi admitti petunt, hæc seruentur.

Periculum fiat, an qui se cooptari petit, ad omnia careat in cantus mo
dulatione præstanta idoneus sit, quæ aliquo modo, aut tempore ad eius mu

nus, par-

nus, partes re pertinere possunt; hoc pro ratione, & diuersitate præsbyteralis, Diaconalis, & inferioris etiam functionis: Id verò fiet in conuentu capitulo, duobiis ex capitulo adhibitis, qui primò iurati, se nibil fraudis, in ea re sibi commissa facturos esse, hoc præstent, ut ei, de cuius cooptatione agitur, certos locos, scripta ve, quæ cantu enuntiant, primum assignent, tum proprius assistendo uideant, num is modulatione, aliove modo erret.

De eodem autem approbando postea agetur, resq; occultis suffragijs permitteatur; quibus statim deliberetur, ac decernatur.

Primam dignitatem obtinentis, vt admittatur, quale fiat iudicium. Cap. XVII.

DE eo autem, qui in Ecclesia Cathedrali post Episcopum, aut etiam in Collegiatis primam dignitatem obtinet, experimentum periculum ve fiat ab Episcopo solùm, eiusve Vicario, adhibito in consilium præfeto Chori, & Canonico uno ex capitulo illius Ecclesiæ; in qua is, de quo agitur, dignitatem habet; & alijs præterea peritis viris, quos aliundè adhiberi Episcopus maluerit. Quibus uero in Ecclesijs antiqui probatiq; instituti est, te eo etiam à capitulo examen, experimentumve fieri; id huius decreti auctoritate non abrogetur; sed capitulo præscripta supra in Canonicis probandis ratio, in ipso etiam probando seruetur.

Si cooptatio, probatiove illa fiet, illis supra præscriptis rationibus non servatis, irrita sit, ac planè nulla.

Examen pro qualitate Ecclesiæ habendum. Cap. XVIII.

IN ipso probationis examine, in primis Ecclesiæ magis, minusve insignis, ratio aliqua habeatur.

Et naturalis, & pro modulatione aptitudo, ac scientia, pro diuersitate etiam muneris, qualiter inuestiganda; & semel examinatus iterum examinandus. Cap. XIX.

NO TQ solùm de ea facultate periculum fiat, quæ ab arte, & ab exercitatione proficiuntur; sed de ea quoq; , quæ est à natura; uidendumq; num cuiquam natura alicui impedimento sit, quominus obire munera sua, si non perfectè, at saltem aliquo modo, possit.

Porro moderatio adhibeat, ut in ijs quidem modulationum generibus, qui cooptari vult, se ex tempore peritum præbeat, atque exercitatum, quæ in eius officio frequentiora sunt; quæ vero rarius incident, præstare quidem ipsis sit, se congruo spatio temporis dato, ad eius generis rationem præuidendum.

Præterea, quibus uniuersæ Chori psalmodiæ onus sustinendum est, in ijs mediocrem peritiam, artisq; cognitionem sufficere, existimari non conuenit; cum ijs uero, quibus id non incumbit; mitius agi debet: In Chori Magistro

perfecta

rijs. 19.
q.3. gl. in
c. officij.
in ver.
Inconti-
nenti, de
elect.

perfecta ars, & peritia omnino requiretur; eademq; distinctio, & ratio habenda est de voce, & eiusmodi naturæ adiumentis.

Si timore, aut aliqua alia perturbatione factum esse, præfectus, supplicatus erit, ut quis minus idoneus visus sit; is nō reūciatur, sed octo dierum spacio, certa alia dies constituantur, qua rursus periculum fiat; iterum vero i timoris, aut aliud nomen eiusmodi prætendi non possit.

Qualiter ordines sacri annexandi, & annexi sub pena suscipiendi. Cap. XX.

Quod de ordine sacro annexando iampridem decreto Concilij Prouincialis primi ex Tridentina Synodo constitutum est; id in executionis usum ita inducatur, ut uel præbyteratus, vel Diaconatus, vel Subdiaconatus non ipsis quidem Canonicis, sed canonicatibus, & portionibus singulis, quæ in Cathedrali Ecclesia sunt, annexatur: nec vero annexionis decretum locum habeat in illis canonicatibus, præbendis ve quibus in fundatione iam certus ordo annexus est.

Quod antem Canonicorum saltem dimidia pars, a cautum est, ut Sacerdotio, præbyteratuve initietur; in ea, cum dignitates non censemantur, todem Canonicatus Sacerdotes constituendi sunt, quot præscriptam illam dimidiā partem saltem conficiant.

Ubi primum vnicuique vel canonicatui, uel portioni sacer aliquis ordo nexus ab Episcopo est; ad eum ordinem suscipendum Canonicus etiam qui iam illud obtinebat, compellatur.

Si quis autem monitus, non suscepit, priuatus ab illo declaretur, eiusdem Tridentini Concilij præscriptum.

Nè supernumerarius Canonicus creetur. Cap. XXI.

Supernumerarium Canonicum imposterum creari omnino vetamus, ad præscriptum Concilij Quinti Prouincialis.

Quæ multæ quibusdam locis nullatenus, sine licentia remittenda, attribuantur. Cap. XXII.

VIBVS in decretis multæ, ijs nominatim constitutæ sunt, qui dignitates, aut Canonicatus obtinent, nec certis locis attributæ; vñi sacrificia, aut fabricæ illorum Ecclesiæ ab Episcopo attribuantur. Neque vero eas ad alium usum conuerti, neque easdem remitti, nec præterea de ijs ipsis, etiam ab vniuerso capitulo transigi liceat, nisi Episcopi autoritate.

DE